

[Forsvarsministeren.]

bindelse med fælleskommandoen, og der er allerede taget skridt til at opnå en sådan fællesfinansiering.

Efter de vedtagne regler vil i hovedsagen samtlige anlægs- og driftsudgifter for hovedkvartererne blive afholdt af NATO-nationerne i fællesskab efter de sædvanlige bidragsprocenter, der for Danmarks vedkommende er omkring 2 pct. For byggearbejders vedkommende må dog eventuelle udgifter til arealerhvervelse og visse byggemodningsudgifter, i overensstemmelse med sædvanlig praksis på disse områder, forventes holdt uden for fællesfinansieringen. Det er umuligt med blot nogenlunde sikkerhed på nuværende tidspunkt at skønne såvel over driftsudgifternes som over etableringsudgifternes størrelse, idet bl. a. disse sidste afhænger af, om der kan findes ældre ejendomme, som vi kan erhverve, eller der skal opføres nye.

Jeg vil, dog med dette forbehold, skønne, at størrelsesordenen af de samlede etableringsudgifter vil blive omkring 10 mill. kr., til hvilke der af den danske stat skal bidrages med ca. ¼ mill. kr. De årlige driftsudgifter anslås at ville blive af en størrelsesorden på 1 mill. kr. og det danske bidrag hertil ca. 20 000 kr. Jeg mener ikke, der med disse beløbs størrelse overhovedet kan rejses spørgsmål om, hvorvidt de ligger inden for eller uden for rammen af forsvarsforliget.

Erik Hansen: Jeg takker den højtærede forsvarsminister for svaret.

Jeg går ud fra som givet, at Vesttyskland hverken gennem penge eller materiel kommer til at yde tilskud til dansk militær. Jeg beklager, at jeg i mit første spørgsmål ikke fik dette lille problem med, men jeg vil for så vidt være meget glad, om den højtærede forsvarsminister vil svare på dette sidste spørgsmål.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg må tilstå, at jeg ikke helt forstod det ærede medlems sidste spørgsmål.

For så vidt angår udgifterne til etablering og drift af fælleskommandoen, skal Den tyske Forbundsrepublik naturligvis bidrage, ligesom andre NATO-lande, efter den procent, der nu er fastsat derfor. Derudover

foreligger der ikke for mig noget som helst om, at man fra Den tyske Forbundsrepublik side skal bidrage til dansk forsvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ib Thyregod* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvilke planer regeringen har vedrørende de af militæret anvendte arealer i København, herunder Ryvangsområdet, hvorfra udflytning skal ske, og vil regeringen så vidt muligt søge boligbyggeri fremmet på områderne?“

Ib Thyregod: Baggrunden for det spørgsmål, som jeg har stillet til den højtærede forsvarsminister, er boligsituationen her i København.

Under boligdebatten i sidste uge blev der peget på problemet vedrørende Københavns kommune, hvor boligsituationen jo er særlig vanskelig. Sagen har to sider. Den har for det første den side, som man kan karakterisere med begrebet bolignød. Der er her i København mange tusinde familier, som venter på at få lejligheder, og det er vanskeligt at få bygget noget i København, fordi Københavns kommune mangler grunde, og fordi der i det hele taget er mangel på byggegrunde inden for området. Det er den ene side af boligsituationen. Den anden side er lige så vigtig, eller måske oven i købet vigtigere, det er spørgsmålet om fremme af saneringen. I den kommissionsbetænkning, som blev afgivet for nogle år tilbage — en betænkning, som gav grundlag for saneringslovens vedtagelse i folketinget — blev det anslået, at der var 30 000 saneringsmodne lejligheder i Danmark, hvoraf de 20 000 i København. Efter saneringsloven er det en betingelse for gennemførelse af en sanering, at der stilles erstatningsboliger til rådighed for de lejere, der skal fraflytte de sanerede ejendomme. Dette problem har været af meget væsentlig betydning for Københavns kommune, fordi København omtrent er udbygget og ikke har mulighed for at fremskaffe byggegrunde til disse erstatningslejligheder.

Mulighederne for boligbyggeri i København er faktisk kun til stede på de tidligere militære områder, som formentlig efterhånden udflyttes. Jeg tænker på områderne